

384.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 30 maja 1922 r.

**o czasowych ulgach taryfowych przy przewo-
zie kolejami artykułów żywnościowych i opału
domowego.**

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tym-
czasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji pra-
wa wydawania przepisów o przewozie pasażerów,
bagażu i towarów, oraz ustalania taryf przewozowych
na kolejach Polskich (Dz. P. P. P. № 14 poz. 152)
w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemys-
łu i Handlu, w myśl uchwały Rady Ministrów z dnia
29 kwietnia 1922 zarządza się co następuje:

§ 1. Dla przesyłek zwyczajnych następujących
artykułów: pszenica, żyto, mąka, kasza wszelkiego
rodzaju, kartofle, materiał rzeźny jak: bydło rogate,
cieleńta, trzoda chlewna i owce, zwierzęta bite, mięso
świeże, tłuszcze, węgiel, brykiety węglowe i drzewo
opałowe, nadawanych we wszystkich stacjach Pol-
skich Kolei Państwowych do stacji przeznaczenia:
Kraków, Kraków Grzegózki, Lublin, Lwów, Lwów
Podzamcze, Lwów Podzamcze Rzeźnia, Łódź fabrycz-
na, Łódź Kaliska, Podgórze Bonarka, Podgórze Pła-
szów, Poznań, Warszawa Główna, Warszawa Gdań-
ska, Warszawa Praga, Warszawa Wileńska, Warsza-
wa Wschodnia, obniża się opłaty przewoźnego, prze-
widziane w taryfie ogólnej na przewóz towarów,
zwłok i zwierząt z dnia 1 czerwca 1922 r. (Dz. U R.
P. № 40 poz. 243) wraz z późniejszymi zmianami
i uzupełnieniami, do poziomu stawki taryfy gospo-
darczej 4 mk. za każde 100 kg. i 10 km., a to pod
następującymi warunkami:

- a) przesyłki muszą być adresowane do magi-
stratów miast Kraków, Lwów, Łódź, Lublin,
Poznań lub Warszawa, lub też do związku
kooperatyw konsumentów w tychże miastach.
- b) przewoźne według ulgowej stawki taryfowej
oblicza się za rzeczywisty ciężar przesyłki naj-
mniej jednak za 10.000 kg.
- c) różnica między przewoźnem, pobranem we-
dle taryfy normalnej a przewoźnem, obli-
czonem na podstawie powyższej taryfy ulgo-
wej, zostanie wypłaconą w drodze zwrotu.
W tym celu instytucje uprawnione do korzy-
stania z ulgi taryfowej, winny najpóźniej do
końca lutego 1923 r. przedstawić tej Dyrek-
cji Polskich Kolei Państwowych, w której ob-
rębie znajduje się stacja przeznaczenia—ory-
ginalne listy przewozowe na dotyczące prze-
syłki, zaopatrzone potwierdzeniem magistratu,
że sprowadzony towar, lub produkt ze spro-
wadzonego towaru, został sprzedany w skle-
pach magistratu lub kooperatywy, należącej
do związku kooperatyw konsumentów.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w ży-
cie z dniem ogłoszenia go i ma moc obowiązującą do
dnia 31 sierpnia 1922 r.

Minister Kolei Żelaznych:

*Ludwik Zagórny-Marynowski*Minister Skarbu: *Michalski*Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*

385.

**Rozporządzenie Ministra Poczt
i Telegrafów**

z dnia 27 maja 1922 r.

**w sprawie międzynarodowych kuponów na
odpowieź.**

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r.
o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefo-
nu (Dz. R. P. P. № 44, poz. 310) zarządza się co
następuje:

§ 1. Od dnia ogłoszenia niniejszego rozporzą-
dzenia w wszystkich urzędach pocztowych Rzeczy-
pospolitej Polskiej będą przyjmowane do wymiany
na polskie znaczki pocztowe międzynarodowe kupony
na odpowięź (Coupons-réponse internationaux).

Sprzedawcy tego rodzaju kuponów narazie nie
wprowadza się.

§ 2. Wzamiem za każdy kupon na odpowięź
wartości 50 centymów wydawane będą polskie znacz-
ki pocztowe, których ogólna wartość winna odpowia-
dać każdorazowo obowiązującej opłacie pocztowej
od listu z Polski zagranicę wagi 20 gramów.

Wzamiem za kupon wartości 25 centymów wy-
dawane będą polskie znaczki pocztowe, których war-
tość wynosić będzie połowę opłaty od listu z Polski
zagranicę wagi 20 gramów.

§ 3. Kupony mogą być wymieniane na znacz-
ki pocztowe tylko w ciągu najbliższych dwóch mie-
sięcy po miesiącu, w którym kupon był sprzedany.

Dla kuponów, nabytych w krajach pozaeuropej-
skich termin ten wynosi sześć miesięcy.

§ 4. Jednej i tej samej osobie nie wolno w je-
dnym dniu wymienić więcej niż 10 kuponów pocho-
dzących z tego samego kraju.

Minister Poczt i Telegrafów:

Stesłowicz